

F. t. l. om sømandsskat.

hørende i et af de andre nordiske lande. Denne regel er et resultat af de drøftelser, som under sømandsskatteudvalgets arbejde har fundet sted med repræsentanter for de øvrige nordiske lande. Under forudsætning af, at en tilsvarende ordning gennemføres i de øvrige nordiske lande, vil der herigennem kunne opnås en langt større ensartethed i beskatningen af nordiske sømænd end den nu gældende. Spørgsmålet om indførelse af beskatning af udlændinge, der gør tjeneste om bord på dansk skib, er i princippet et internt dansk lovgivningsanliggende med de modifikationer, der måtte følge af indgåede dobbeltbeskatningsaftaler m. v. Samme beskatning foreslås gennemført over for sømænd, som er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland.

Spørgsmålet om, hvorvidt en sømand kan anses for „hjemmehørende“ på Færøerne, i Grønland eller i et af de nordiske lande, må løses efter tilsvarende principper som angivet i forslaget § 31. I første række må således sømandens domicil inden for de nævnte områder være afgørende og, såfremt han ikke kan godtgøre sit domicil, hans statsborgerforhold.

Bestemmelsen i *stk. 3* tager sigte på det forhold, at ministeriet for Grønland undertiden på sine skibe ansætter grønlandske sømænd til arbejde i grønlandske farvande, således at hyren fastsættes under den forudsætning, at den er skattefri. Det foreslås derfor, at der gives finansministeren adgang til at bestemme, at der ikke skal afkræves sådanne sømænd sømandsskat.

Til § 4.

I bestemmelsens *stk. 1* fastsættes, at indkomsten om bord skal opgøres måned for måned. Dette er en følge af, at sømandsskatten skal være en definitiv kildeskat, idet skattetilsvaret af den pågældende indtægt må være endelig afgjort med sømandsskattens erlæggelse, og det derfor er nødvendigt, at indtægten om bord opgøres, forinden tilbageholdelsen finder sted. Den månedsvise opgørelse, der har sit forbillede i den i Norge gældende ordning, udelukker ikke, at opgørelse og tilbageholdelse kan finde sted, hvor hyre udbetales for kortere perioder end en måned. De i § 9, *stk. 4*, omhandlede tabeller foreslås netop at skulle omfatte også sådanne tilfælde. Det bliver således uden betydning, hvilke sømandsindtægter sømanden har i den øvrige del af indkomståret, uanset at disse kan variere, eventuelt helt bortfalde.

Bestemmelserne i 2. og 3. punktum angår fradragsberettigede udgifter, som tilbageholdes af

rederiet, og som hyppigt vil variere i løbet af løningsåret, såfremt sømanden skifter tjeneste eller skib. En ordning, hvorefter dette fradrag skulle fastsættes af skatterådet, ville derfor ikke være særlig praktisk. Det er kun sømandens egne løbende udgifter vedrørende de i 2. punktum omhandlede forsikringer m. v. der omfattes af bestemmelsen. Udenfor falder således indskud én gang for alle eller ekstraordinære indbetalinger. Den foreslåede fremgangsmåde fritager ikke rederiet for at afgive indberetning om størrelsen af bruttolønnen og af de omhandlede udgifter.

Om sømandens adgang til fradrag for andre forsikringsudgifter henvises til forslaget § 5, *stk. 1* og *stk. 3*, med bemærkninger.

I *stk. 2* foreslås der tillagt finansministeren bemyndigelse til at fastsætte særlige bestemmelser for beskatningen af visse indtægter, der ikke således som den almindelige lønning med de hertil knyttede tillæg indgår i den sædvanlige månedsindtægt. Til sådanne indtægter, der enten rent tilfældigt tilfalder sømanden, eller som udbetales ham med længere tids mellemrum, sædvanligvis en gang om året, henregnes kontant godtgørelse for mistede fridage eller mistet ferie, bjærgeløn, gratiale, kaplak, bonus eller lignende. Såfremt en sådan indtægt blev beskattet sammen med den sædvanlige månedsindtægt, ville resultatet af sammenlægningen blive, at skatten af den særlige indtægt blev beregnet på et progressionsstrin, som er højere, end hvis den særlige indtægt blev sammenlagt med hele årets indtægt og beskattet som årsindtægt. Hvis indtægter af denne art kun andrager mindre beløb, vil det være praktisk at beskatte dem sammenlagt med den øvrige månedsindtægt. I andre tilfælde bør der formentlig gives mere skematiske regler for beskatningen, således at skattesvarelsen med tilnærmelse svarer til, hvad en fordeling over et helt år ville føre til.

I *stk. 3* foreslås, at kontante beløb, der ydes som kostpenge i stedet for fri kost om bord, alene skal medregnes med beløb svarende til værdien af fri kost om bord. Den praktiske betydning heraf er, at skibsføreren, når han skal beregne sømandsskatten, direkte kan aflæse denne i de tabeller, som tænkes udarbejdet, jfr. § 9, *stk. 4*, på grundlag den sømanden udbetalte kontantløn, uden at tage hensyn til om kostpengene afviger fra den ansatte værdi af fri kost. I forbindelse hermed foreslås det, at der ved fastsættelsen af denne værdi, som skal foretages af ligningsrådet, skal tages hensyn til, om sømanden er familieforsørger eller ej, samt til størrelsen af hans kontante løn. Der skal således ikke tages hensyn til sømandens tjenestestilling om bord.

Efter *stk. 4* foreslås der i lighed med de i Norge